

Forslag

til

Lov om statsgaranti for driftslån til virksomheder inden for konsumfiskeindustrien.

Fremsat den 8. september 1975 af fiskeriministeren.

§ 1. Fiskeriministeren kan yde garanti af statskassen for lån til driftsformål, som i finansåret 1975-76 inden for en samlet beløbsramme af 50 mill. kr. ydes til virksomheder inden for konsumfiskeindustrien. Lånene kan ydes til virksomheder, der på grund af afsætningsvanskeligheder og deraf følgende nedgang i priserne på fisk og fiskevarer er kommet i en økonomisk situation, der vanskeliggør fortsat drift.

Stk. 2. Ved virksomheder inden for konsumfiskeindustrien forstås erhvervsvirksomheder, der forarbejder fisk og fiskevarer med henblik på afsætning til menneskeligt forbrug.

Stk. 3. Garantien i henhold til stk. 1 kan ikke udstrækkes til mere end 6 år fra datoen for lånets optagelse. Lånet er afdragsfrit i det første år, og renten i det første år tilskrives lånet, der herefter afdrages i løbet af de følgende 5 år. Lånet skal være ydet af et pengeinstitut inden for rammen af den i § 3 nævnte aftale.

§ 2. Ved garantier i henhold til § 1, stk. 1, påtager staten sig at dække halvdelen af det tab, långiveren vil lide, såfremt det garanterede lån ikke indfries.

§ 3. Fiskeriministeren indgår med bankernes og sparekassernes organisationer en rammeaftale om formen for samarbejdet mellem pengeinstitutterne og den statslige administration af loven.

§ 4. Fiskeriministeren kan bemyndige Kongeriget Danmarks Fiskeribank til at træffe afgørelse om garantier efter § 1, stk. 1.

§ 5. Tidspunktet for lovens ikrafttræden bestemmes af fiskeriministeren.

§ 6. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget indgår i den række af lovforslag og andre foranstaltninger, hvorved regeringen under den herskende konjunkturfatning søger at bevare beskæftigelsen i de af erhvervenes forskellige grene, der er præget af økonomiske vanskeligheder bl. a. som følge af forringede afsætningsvilkår.

Den almindelige økonomiske afmatning og en skærpet konkurrence på verdensmarkederne, her Fiskerimin. I. j. nr. K. 4/11.

under på grund af statsstøtteordningen til fiskeriet og fiskeindustrien i en række lande, har haft til følge, at prisudviklingen både for fersk fisk og forædlede fiskeriprodukter er forløbet på en meget utilfredsstillende måde i den sidste del af 1974 og især i 1975.

Såvel af hensyn til den fortsatte beskæftigelse af den nuværende stab af medarbejdere inden for

konsumfiskeindustrien, der anslås til 9.000-10.000 personer, som af hensyn til nødvendigheden af at sikre dansk fiskeri afsætningsmuligheder for den betydelige del af fangsterne af konsumfisk, der er genstand for forædling af fiskeindustrien, har regeringen fundet det nødvendigt at lette fiskeindustriens adgang til optagelse af driftslån i pengeinstitutterne, hvis ikke større dele af den nævnte industri end hidtil skal se sig nødsaget til at indstille virksomheden.

I denne forbindelse har man lagt vægt på, at en betydelig del af fiskeindustrien er beliggende i områder, hvor arbejdsløshedsprocenten i forvejen er højere end landsgennemsnittet, ligesom der i de pågældende områder i særlig grad savnes alternative beskæftigelsesmuligheder.

De lokale pengeinstitutter vil i de fleste tilfælde have nøje kendskab til den enkelte virksomheds forhold og vil derfor være i stand til at overskue den risiko, som vil være forbundet med den foreslåede midlertidige garantiordning, der, som det fremgår af § 2, bygger på en risikodeling mellem staten og pengeinstitutterne. Dette forhold skulle overflødig gøre at supplere den sagsbehandling, som vil finde sted i pengeinstitutterne, med en yderligere realitetsbehandling af den enkelte sag. Garantierne tænkes derfor efter indstilling fra vedkommende pengeinstitut givet af Kongeriget Danmarks Fiskeribank efter en enkel procedure, der vil blive nærmere aftalt med pengeinstitutterne. Lovforslagets personalemæssige konsekvenser for den statslige administration ventes derfor at blive ringe.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Af stk. 1 fremgår, at garantiordningen kun er tænkt som en midlertidig ordning gældende for finansåret 1975-76 og med et maksimum for beløbsrammen på 50 mill. kr. for lån, der omfattes af ordningen.

Løbetiden for statens garanti er i stk. 3 foreslået til 6 år, med for at udvirke en i øjeblikket tiltrængt likviditetslettelse på de pågældende virksomheder er det foreslået, at renter og afdrag det første år tilskrives lånesummen, der derefter afdrages over 5 år.

Det er ikke tanken, at garantere lån skal træde i stedet for pengeinstitutternes normale långivning til driftsformål eller til afløsning af allerede bestående arrangementer mellem pengeinstitutter og fiskeindustriens virksomheder.

Når kun konsumfiskeindustrien er foreslået medtaget under den påtænkte låne- og garantiordning, skyldes dette, at det er denne del af fiskeindustrien, der har den største direkte beskæftigelsesmæssige betydning, hvortil kommer, at den ikke i modsætning til fiskemelindustrien kan nedsætte afregningspriserne for råvarer svarende til nedgangen i priserne på færdigvarerne, idet den væsentligste del af disse købes over fiskeauktion og ved prisdannelsen i høj grad er afhængig af de af Danske Fiskeres Producent Organisation anvendte mindstepriser.

Til § 2.

Garantierne har karakter af tabskautioner, således at staten dækker halvdelen af det tab, långiveren måtte lide, efter at anden sikkerhed er fuldt udnyttet.

Til § 3.

I den forudsatte rammeaftale mellem fiskeriministeren og pengeinstitutternes organisationer vil der blive fastsat nærmere bestemmelser om afgrænsning af den kreds af låntagere, der kan opnå garanti, og det vil være en forudsætning for statsgaranti, at der efter pengeinstitutternes skøn er tale om en virksomhed, der drives på en sådan måde, at den må antages ved det ydede lån at blive i stand til at fortsætte. Herudover vil rammeaftalen indeholde nærmere regler vedrørende samarbejde mellem det långivende pengeinstitut og Kongeriget Danmarks Fiskeribank.

Til § 4.

Da Kongeriget Danmarks Fiskeribank i kraft af sin lånevirkomhed har tilknytning til såvel fiskerierhvervet som fiskeindustrien og i forvejen har den fornødne administration, er det fundet praktisk at henlægge ydelse af garantitilsagn til nævnte institut.

Til § 5.

Da der vil medgå nogen tid med at få den foran nævnte rammeaftale udformet og tilrettelagt de praktiske arrangementer, som ikke har kunnet færdiggøres inden lovforslagets fremsættelse, foreslås det, at tidspunktet for lovens ikrafttræden bestemmes af fiskeriministeren.